

[Handelsministeren.]

har det fornødne Antal Revisorer, og derfor maa vi paa et eller andet Stadium — og her gælder det ikke blot Banklovsforslaget, men ogsaa Aktielovforslaget — tage Stilling til hele dette Revisorspørgsmaal. Jeg gør i denne Forbindelse opmærksom paa, at det høje Landsting nu paa tredie Aar behandler Næringslovsforslaget, uden at man, saa vidt mig bekendt, er naaet til noget Resultat, i hvert Fald har jeg endnu ikke som Minister været tilkaldt til nogen Konference i Landstingsudvalget. Det vil vel ikke være urigtigt at sige, at jeg haaber, det høje Landsting efter nu i omtrent 3 Semestre at have behandlet dette Lovforslag — og forinden var Sagen jo behandlet udførligt i en Kommission — kan naa til et Resultat saa tidligt i indeværende Samling, at de i dette Lovforslag indeholdte Bestemmelser angaaende Revisorer kan blive ført ud i Livet. Men kan dette ikke ske, er der ikke andet for, end at man paa særlig Maade maa søge at løse dette Revisorspørgsmaal. I øvrigt skal jeg meddele, at Revisoreksamenkommissionen har indsendt et Forslag til Handelsministeriet om en Ændring af Eksamensreglerne, gaaende ud paa, at den Del af Eksamen, man kalder den praktiske Prøve, bliver lempet. Den teoretiske Prøve er taget af et betydeligt Antal Revisorer, som ikke har kunnet tage den praktiske Prøve. Nu foreslaar Eksamenkommissionen, at den praktiske Prøve lattes, saaledes at der i en overskuelig Fremtid bliver Mulighed for at faa Revisorspørgsmaalet ordnet paa en bedre Maade, thi saaledes som det hidtil har ligget, har det ikke været godt.

I § 15 bestemmes det, at det reviderede Bankregnskab inden 10 Dage efter Generalforsamlingens Afholdelse tillige med en Beretning om Virksomheden i det forløbne Aar skal indsendes til Bankspektøren. Det ærede Medlem Hr. Elgaard vil nu have en længere Frist for Indsendelsen af dette Regnskab, og det ærede Medlem vilde helst undgaa at paalægge Banken at indsende en Beretning sammen med Regnskabet, idet det ærede Medlem sagde, at Regnskabet i sig selv jo var en Beretning, og den maatte man kunne lade sig nøje med. Jeg tror nu ikke, det er rigtigt at undlade Beretningen. Hvorvidt det er praktisk at forlænge den 10 Dages Frist noget, skal jeg ikke udtale mig om, det er et af de Spørgsmaal, vi kan forhandle om i Udvalget, men jeg vil tro, at det er nyttigt at have en Regnskabet ledsagende Beretning, da den paagældende Bankspektør og hans Medhjælpere derved lettere vil kunne faa Klarhed over selve

Regnskabet. Endvidere ønskede det ærede Medlem Hr. Elgaard de i § 15 angivne Bestemmelser om Maanedsbalance udstrakt ogsaa til Filialbankerne, og Begrundelsen herfor er naturligvis den, at den lokale Bank gennem sine Maanedsbalancer giver Offentligheden alle fornødne Oplysninger om Indlaan med videre, hvorimod man ikke gennem Hovedbankernes Maanedsbalancer faar nogen Besked om, hvorledes Filialbankernes Balance og Indlaansforhold ligger. Saa vidt jeg forstod, gjorde det ærede Medlem Hr. C. J. F. Sven sig til Talsmand for akkurat det samme. Jeg skal indrømme, at der er nogen Ulighed i Vilkaarene for Filialbankerne og de lokale Banker, og jeg er villig til under Forhandlingerne i Udvalget at undersøge, om der er nogen Mulighed for at komme til en retfærdigere Ordning dette Forhold vedrørende, end det har været mig muligt at naa til under Forhandlingerne hidtil. Men jeg maa for Resten sige, at jeg vil gerne bidrage mit til at sprede mest muligt af den Uvillie, som man nu og da sporer rundt omkring mod de Hovedbanker, som har oprettet Filialer i Provinserne. Det er uomtvisteligt, at disse Hovedbankers Filialer mange Steder har været til overordentlig stor Nytte for de paagældende Landsdele, og navnlig har store Virksomheder, som skulde bruge ret betydelige Midler, haft lettere Adgang til at faa disse Laanemidler i de store Bankers Filialer, end de vilde have haft, hvis de havde maattet henvende sig til en lille lokal Bank. Saa rent bortset fra den Lokalpatriotisme, man ikke skal foragte, vil jeg dog sige, at det har haft ikke ringe Betydning, at de store Banker er gaaet ud i Provinserne med deres Forretninger og i betydeligt Omfang har kunnet hjælpe Virksomheder, saaledes at disse ikke behøvede direkte at ty til Hovedstadens Banker.

Det ærede Medlem Hr. Elgaard sluttede sine Betragtninger over Lovforslaget — i øvrigt meget velvillige Betragtninger — med paa ny at pege paa Uoverensstemmelserne mellem ham og Lovforslaget, hvad §§ 4 og 6 angaar. Jeg vil hertil sige, at jeg er villig til at forhandle om disse to Paragraffers Indhold, men jeg vil længst muligt bede for Principperne i disse to Paragraffer, ikke mindst dem i § 4.

Det glædede mig, at det ærede Medlem sagde, at han ikke vilde rejse Spørgsmaalet om en Bankkrisefond. Dette Spørgsmaal har jo gentagne Gange været drøftet, og jeg tror, det i Øjeblikket vil være praktisk talt ugørligt at faa en saadan Krisefond oprettet, det vil blive vanskeligt at haandtere den,